

101.241/9

Apărarea Națională V 1974

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NATIONALE CRESTINE

Director:
Dr. DIONISIU BENEÀ
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Arad, strada Vicențiu Babes No. 6.

De viză noastră: „Hristos, Regele, Națiunea”.
„Vom lovi de-o potrivă în Jidau parazitar și în Românu necinstit
și instrănat.”

Apare sub conducerea unui Comitet.
ABONAMENTUL PE UN AN:
Pentru plugari și muncitori — Lei 160
Pentru intelectuali — — — Lei 200
Pentru Instituții și fabrici — — — Lei 500

„Uniunea evreilor”.

Încă de mult doream, să știu ce scop și ce rol are acea „Uniune a Evreilor” și abia acum mi-am putut da seama că, este o asociație curat drăceașcă pe care cahalul a născosit-o în scopul de a-și masca tendonța ascunsă și criminală ce urmărește, aceea de a transforma țara românească într-o adevărată Palestină.

Să mă explic:

Atâtă timp cât Constituția țării nu da drepturi politice jidănilor, decât numai dacă îndeplineau anumite condiții de stagiu, capacitate etc. prevăzute de Art. 7 bis, era — parță — mai de înțeles ca, jidau, să-și aibă un fel de căpătenie a lor, care să îngrijească și să vină în ajutorul masei generale, ce s-ar găsi în suferință. Apoi ei — jidauii — fiind răspândiți pe toată întinderea țării, aveau — poate — nevoie do o căpătenie mai ales religioasă, care să-i mențină mereu uniți și în credința lor, în scopul de a nu se asimila cu populația de baștină, în mijlocul căreia trăesc și se hrănesc.

Dar — azi — când constituția țării nu mai face absolut nici o deosebire între Românul băștină și între un jidau, fie el chiar un venetic criminal fugit din cine știe ce parte a lumii, ca să scape de o pedeapsă ce trebuia să sufere.

Azi, când statul — prin buget — le întreține sinagoge și școlile plătind regulat și cu sfîrșenie pe Rabini, pe hahamii, ca și pe belferii până și a celor mai mici scoale.

Azi, când constituția le garantează libertatea cultului în limba lor și îngrijește părintele ajutând pe cei nevoiași ori izbiți de întâmplări nenorocite, ca incendiuri, inecuri, boli, etc.

Azi — zic mă întreb, oare ce rost și ce rol mai poate avea aceea „Uniune a Evreilor” care — până mai dăunăzi — își mai adăogase fără nici un drept și titlul de „pământeni”, iar acum în urmă, au mers cu îndrăzneala a-și mai aroga fără rușine și titlul de „Români” numindu-se: „Uniunea Evreilor pământeni Români”.

Nici odată această „Uniune evreiască” n'a avut scopul de a ajuta masa săracă, ci gândul și scopul ei a fost numai acela, de a nu-i scăpa din mâna și a-l ţine tot mereu sub călcăiul lui

lor drăcești „ucide pe cel mai bun goim”.

Si ca dovadă că, „Uniunea” nici când n'a avut un scop filantropic, cum ar fi acela de a ajuta pe cei nevoiași și săraci, este faptul cunoscut de toată lumea, acela că, fie jidau oricât de sărac, sau oricât de nevoiască, el, trebuie, e dator să plătească o dare cât de mică, care — prin rabini — se varsă Uniunii ce-să-are sedul în capitală. Si pentru ca acest plan drăcesc, să poată aduna la centrala uniunii un fond cât mai mare, să recurs la ajutorul religiei lor habotnice, care oprește pe jidau de a-și tăia pentru hrana lui, fie chiar un pui de găină, decât numai prin hahamii plătind o dare, care variază după mărimea și felul paseriei ce vrea, să mănânce (gâscă, rață, pui, etc.).

In capul „Uniunii” stă marele rabin, care se ascunde după câteva persoane mai de seamă, însă anume aleși dintre cei mai inteligenți, mai săraci și în special mai dibaci în a vâră întriga între persoanele creștine ce se găsesc în capul diferitelor partide politice; iar fondurile adunate dela coreligionarii habotnici, le permit a cumpăra conștiințele celor fără avere însă dornici să trăi ca niște miliardari. Apoi consiliile de administrație a tuturor băncilor și diferitelor întreprinderi industriale și comerciale, nu sunt oare ocupate de Români, pe care li întebuințează ca coade de topor?

Uniunea evrească astfel compusă și ea având ramificații până și în cele mai mici târgușoare și chiar la sate, lesne i se poate deduce marea și puternica ei influență asupra masei totale, întrucât toți rabinii mari și mici, ca și toți hahamii fiindu-i la dispoziție, executarea ordinelor permise în ascuns dela centru, se face cu o punctualitate absolut oarbă și drăceașcă.

De regulă ordinele dela centru sunt scrise pe un petic de hârtie în termeni scurți și laconici, dar rabini și hahamii — având anumite instrucțiuni primite relativ tot dela centru, știu să le desvolte și comenta în sinagogi și în casele — zise — de rugăciuni cu atâtă competență, în cât merg până a arunca anatema și blestemul asupra tuturor celor care n'ar fi întocmai următori.

Sinagoge ca și taote casele

de rugăciune, — mai ales acum după ce li s'au dat toate drepturile — au devenit adevărate cuburi dela tribuna cărora toți rabini propovăduesc în mod deschis și fără nici o teamă de răspundere *ura și disprețul a tot ce este Român și Creștin*. Si, ca să dovedesc acest lucru și întrucât cărui ce-mi este îngăduințul pot depăși îmi rezervă dreptul ca, cu altă ocazie, să povestesc o mică istorioară ce mi s'a întâmplat chiar mie aci în Iași.

Si lucru curios se observă azi. Din momentul ce constituția țării le-a dat toate drepturile politice, Uniunea Evreilor din București, nu numai că, nu s'a desființat, după cum ar fi fost logic, dar, din contră s'a întărit mai mult mergând chiar până a face un adevărat *stat în stat!* Si cine nu cunoaște faptul că, din birourile acestor uniuni drăcești și prin presa lor venală pornesc toate ponegrinile și toate defaimările cele mai abiecte în contra statului, a guvernelor și a tuturor asezămintelor țării?!

De ce oare celealte neamuri străine conlocuitoare pe tot înținsul țării ca: Nemți, Unguri, Ruși etc. n'au „uniuni” și numai jidauii să morță la aceasta asociație criminală și drăceașcă?

Si de ce oare toate guvernele cari s'au perindat la cărmă rând pe rând nu a desființat-o și nu i-a tăiat din unghișoară?!

Da, în adevăr nici un guvern nu s'a putut atinge de această născocire drăceașcă absolut numai din cauza Cozilor de topor anume gras plătite, să n'o clinetească.

Ca bătrân în pragul vieții, am toată credință că noul guvern și în special primul ministru Iuliu Maniu — ca unul care a purtat și știe ce va să zică jugul străin — va lua măsura ca încetul cu încetul din puternica „Uniune a Evreilor pământeni și Români”, de azi, să nu mai rămână decât o tristă și dureroasă amintire.

Si mai rog respectuos pe d-l prim ministru Iuliu Maniu, să nu piardă nici un minut din vedere că, cu fiecare zi ce trece, puterea L. A. N. C. crește mereu și currend sau mai târziu, ea tot își va îndeplini menirea.

General Tarnoschi
laș.

Un comunicat trecut sub făcere.

„Națiunea Dominantă” din 25 Noembrie 1928 prin glasul D-lui Tudor Popescu dir. ziarului și președintele S. P. O. R.-ului (soc. preoților ort. rom.) a dat următorul comunicat:

„Grupul politic al preoților ort sunt invitați să dea voturile și tot sprijinul lor fără condiție ligii d-lui A. C. Cuza. Acolo unde va fi posibil să candideze pe liste domniei sale”.

Câteva zile în urmă apare un alt doilea comunicat, de data aceasta emanând de la ministrul cultelor. Cumprinsul era următorul:

„Sub urmări disciplinare preoțimea română se îndrumă a se abține de la orice agitații antisemite”.

Acest comunicat așa după cum a fost dat nu cuprinde în sine nimic nou. Codul penal român precum și cel Transilvănean pedepsește, indiferent de persoană pe toți acei ce s'ar arunca în orice fel de agitație. Codul pen. transilv. are chiar un text precis în al. 2 al paragrafului 172 în care se zice: Tot aceasta pedeapsă (adecă 2 ani închisoare și amendă până la 2000) se va pronunța și asupra aceluia care va agita o clasă, o naționalitate sau o confesiune la ură contra altela etc.

Preot mea din nici o parte a țării n'a agitat poporul contra jidănilor; nici un exces antisemit n'a avut la baza îndemnul vreunui preot pentru ca ministrul cultelor să vio și să le arunce în față un articol al codului penal. Si cu toate acestea un astfel de comunicat s'a dat.

Ei nu poate fi deci interpretat altfel decât numai ca un răspuns comunicațial dat de d. Tudor Popescu. Mințea cea mai logică numai astfel îl poate concepe, fiindcă el venea în prezua alegătorilor.

Deci actualul ministru al cultelor prin adresa sa invita preoțimă să se abțină de-a îndruma populaționea să voteze cu L. A. N. C. Un lucru e de remarcat. Însuși ministrul îl-a fost rușine să spună pe șlea... Si asta e ceva.

Iată dar că D-l Vlad prin comunicațul său spunea ceva nou dar cu sfiala unei fete tinere, nemăritată.

De remarcat e că acest comunicat a fost dat tocmai de către acel român care pt prima oară luase cuvântul în numele partidului național în parlamentul din Budapesta pt. apărarea biștelui popor amenințata și pierde limba, și pierde religia strămoșească. Câtă uitare de sine.

A'egerile au trecut. Rezultatele ne stau în față și deci putem vorbi fără teană de-a putea fi desmitiți. Au fost bătuți în actuala companie electorală români buni, români cinstiți de către poporul infuriat și răzvrătit de anumiți derbedei. Au fost bătuți și înjunghiați români mari de către străini — cazul lui Brădariu și a celor 2 români din secuime. Dar zlarele cele mai jidovite n'au înregistrat nici-o palmă dată vr'ului perciunit.

Si atunci care a fost rațiunea acelui comunicat? Oare preoțimea ant semită ținuse acele fâimoase adunări pe cămpii Alba-Iuliei? Oare preoțimea ant semită avea vr'un ziar asemănător „Unirei”, foaia mitropolitului din Blaj? La toate acestea răspunsul e: nu. Atunci?

Atunci cauza e cel cățiva jidăniști fără perciunt de pe liste guvernului. Un Braner, zis Graur; un Hoenigman, zis Fagure ar fi fost păcat ca prin propaganda îndărjată a preoțimii să nu patrundă în cameră.

Di. Vlad și poate pupa acum în bot.

La sfârșitul anului 1928

Inainte de încheierea acestui an, am serbat, modest, împlinirea primei decăde a unirii tuturor Românilor sub sceptul pe veci neuitatului Ferdinand I cel Mare. Si sărbătoarea s'a făcut sub noul guvern Maniu, care — se vede — era mai îngrijorat de alegerile ce urmău a avea loc după douăsprezece zile, decât de această sărbătoare, decât de această zi de reculegere...

Acest ultim an al primei decăde de slăpânire românească peste plaiurile nouilor provincii a fost anul tuturor umilințelor naționale, al tuturor cerșetorilor Rozenthalilor în numele României, la foși bancherii străini, cu nasi mai mult sau mai puțin coroiați, din grația și voința lui Vintilă-Vodă și a guvernului lui Angelescu-Pariu, anul de grație 1928, în care blajinul popor românesc a finit — și fine — să cerșească împrumutul, nu „prin sine însuș”, ci prin Rozenthal, expertul, juristul.

Inchinăm-ne ţie fantomă trecătoare a anului 1928. Tu ne-ai adus multe, multe... Moș Crăciun al tău ne-a adus și mai multe... surpize. În traistă lui largă a băgat pe d. Iuliu Maniu, cu întregul său stat major, ca să-l scoată și să-l dea nașiei la guvern, cu celelalte mici jucării, numite majorișăi zdrobitoare parlamentare. Nu l-a uitat nici pe N. Iorga, barbă-cot, nici pe O. Goga, statul-palmă; nici pe inflexibilul, dar atât de maleabil, Generalul Averescu. Si — Moș Crăciun, drăguțul, spre a fi sărbătorit în Dealul-Patriarhie după cum el vrea, a mai adus în traistă-i, pe celul alb, și un Lupu, doctor prea pri-ciput în prepararea beuturilor lui, cu vre-o patru lupi mai mici lângă el, foși cu stomacuri ce ar digera și cule... ca să se simtă pe deplin iama... A mai adus vre-o trei jucării independente, pe cari le-a agățat de plafonul partidului național-șvănesc, originale, pen-trucă de le-ai atinge de ele (să nu credeți că vor să cadă, ca cele cu plumb, în picioare!), fug în dreapta și în stânga, atât cât le permite firul elastic, pretins invizibil, apoi revin la poziția de mai înainte, pe care n'o pot părăsi. Pot și vorbi și scrie. Fără să le întrebă susțin că sună tocmai centrul și că, prin urmare, extreme nu mai există; exremismul s'a eliminat grație jucăriilor aduse de Moș Crăciun, înlocuit fiind de câteva exotice, între cari două veritabile din... Palestina.

In alte părți Moș Crăciun dă jucării locomotive de cale ferată, nouă ni le ia; în alte locuri duce beuturi dulci, răcoritoare, — nouă ne dă cele preparate cu spirt metilic, ca să simțim toate senzațiile iernii moarte, și aşa mai departe.

Totuș, noi, Românilii, ţinem să-i mulțumim și să-l sărbătorim pe acest Moș Crăciun de o bunătate răuțioasă, în speranță că, odată cu nașterea lui Isus-Dumnezeu, va muri. Vrem să-i facem plăcute ultimele clipe, în speranță că va fi înlocuit de altul, mai bland, mai bun, mai dănic, care — pentru noi — să aducă daruri: bani, bani mulți, numai bani, luăși cu împrumut de ori unde, să-i aruncăm în gurile cășcaților din Dealul Patriarhiei, să aibă ce ramiga, ce mâncă, ce bea, după fiecare ședință de somnoroase și plăcuitoare discuții, fără legătură cu stomacurile încernite cu puțernice roate de aur, făurite din munjii noștri ce aur, aur poartă...

Să treacă anul, să vină altul, deoarece să avem dreptul de a aștepta mai multe.

Un cotidian românesc la Brad.

Ziarul „Românul” anunță că, în curând, va apărea, zilnic.

Salutăm, cu multă și sinceră bucurie, reînvierea glorioasei tribune naționale de pe vremuri. Si ne place să credem, că nivelul nouă sale vieții nu va fi cu nimic mai pe jos, decât al celei din trecut. Valoarea trinerelor elemente grupate în jurul său este, în această privință, o temeinică speranță.

In Aradul nostru, unde presa jidano-maghiară este atât de puternic împărtășită, n'a existat, până azi, dela războut încoace, un periodic, care să poată fi pe piept tuturor invectivelor acestei prese. Puținele încercări ce s'au făcut, în această direcție, au eşuat din cauze multiple. În primul rând, din lipsă de fonduri materiale și din cauza incompetenței „redactorilor”. Este, încă, vie, în mintea tuturor, acea caragelească apariție a ziarului „Cuvântul Ardealului”.

„Românul” trebuie să aibă ca deviză: Ideea națională, în slujba căreia trebuie să se pună, chiar cu riscul de a trece peste considerentele partidului al cărui organ este. „Românul” trebuie să adune, în jurul său, întreaga elită intelectuală arădane, care își dă seama de marele lui rol. „Românul”, în sfârșit, trebuie să fie un variat și obiectiv informator al ceteritorului.

Cum am mai spus, destinația colaboratorilor săl este pentru noi o puternică chezărie. Si n'am vrea, nici de cum, ca viitorul să dovedească altfel.

Oct. Lupoș.

Împrumutul partidelor.

De mult timp se vorbește între oamenii politici și în gazetele din țară foarte mult, prea mult chiar despre „împrumutul extern”, pe care guvernul liberal de aproape un an l'a făcut și nu l'a făcut ca să incerce să-l săcă guvernul actual. Parcă nu numai soarta guvernelor, dar chiar soarta țării ar fi legată de închelerea sau neînchelerea acestui împrumut.

O mulțime de oameni de a guvernă bat pe la ușile tuturor guvernărilor și bancherilor din străinătate, și o mulțime de trimiși de ai acestora ne-au vizitat țara, puricând Visteria și hăjoagile Băncii Naționale și ale Ministerului de Finanțe, și căntăriind din ochi avuțile Statului în petrol, sare, păduri, căi ferate, etc., mă rog, ca la o desfăcere cu toptanul a unei prăvălii în lichidare.

Si cu ce ne-am ales noi până astăzi, după atâtă ciorovolă? Stăm încă cu mâna întinsă, ca niște milogi, cari își pierd viemea pe la ușile unor zgârciți, iar străinii ne întorc spatele.

Ba încă cu ceva mai rău. Fără să fi căpătat nimic, zgârcițul dl. Vintilă Brătianu, vajnicul financiar și ingerul păzitor al Finanțelor române, recunoscut o datorie către străini, niște rente, care erau moarte, numai ca să indulcească bunavoița străină, încărcând asfel datoria publică, așa pe negăndite, cu încă câteva zeci de miliarde.

Cu aceasta ne-am ales. Si vă rog, aproape pretutindeni unde zic „străini” să se citească: jidani.

Iată unde ne duce politica partidelor jidovite. Un partid numai ca

să-si mai prelungiască sederea la putere cu câteva luni, ne-a acoperit de umilință, punându-ne în situația unor scăpătați în pragul falimentului, de și România este una din cele mai bogate țări din lume, și însoțindu-ne și mai rău în datorii, cari și aşa ne ajungeau până la gât.

Să umbli după împrumuturi noi, după ce ești dator vândut, cu camătă grozavă și cu prețul amanetării tuturor bogăților și veniturilor naționale la jidani internaționali, și să ieși de aici și rușinat și mai înglodat în datorii ca mai înainte, așa pe degeaba, aceasta se chină după noi, nici mai mult, nici mai puțin, de căt o CRIMĂ NAȚIONALĂ.

De altfel, noi L. A. N. C., am fost întotdeauna împotriva oricărui împrumut nou din afară, știind că Finanța Internațională este jidovască și ne va pune condiții grele! știind că administrația noastră publică, sub cărmuirele partidelor jidovite, este necinstită, și că după cum s'au făcut atâtea hoții mari până acumă în avutul Statului, tot așa se vor face prădăciuni și mai mari și din împrumutul nou făcut din afară; și mai știind încă că avem destule mijloace în țară, așa că cu puțină gospodărie cinstiță și românească, să scăpăm și de toate datorile vechi, și să facem față și cerințelor refacerii naționale.

Nu voi cita de căt numai două capitole, cari sunt în programul L. A. N. C., și cari numai ele singure, ar fi în stare să ne procure destul bani, ca să nu mai fie nevoie să ne milogim nimănui, și pe deasupra să facem și operă de prevedere națională, depăzitând neamul de o parte din viermi că și împiedică propășirea și îame-nință existență în viitor.

Intâi: Revizuirea străinilor oșezăți în țară după război, și expulzarea peste granițe, ca îndeziderabă, a cel puțin un miuon de jidani, cari chiar după tratatele în fiu ță nu pot avea nici un drept de sălășuire pe pământul românesc, atâtă vreme cât noi aveam și înainte de război prea mulți jidani.

Acești jidani expulzați, nu vor putea pleca toți într-o zi, ci li se va acorda un termen maxim de cățiva ani, în timpul cărora vor plăti o taxă anuală de cap, cel puțin de căteva milioane de lei, după averele fiecăruia. Cei săraci, cari nu vor putea plăti toată, vor fi încarcăți nefințărizați și aruncăți de unde au venit; iar cel cu averi vor aduce tezaurului Statului căteva miliarde pe an. În total, în cel patru-cinci ani până vor pleca toți, Statul va putea încasa de la ei zeci de miliarde.

Al doilea: Având în vedere că jidani, în timpul războiului, în toată Europa au dezertat dintr-o țară în alta, iar la noi nu numai au dezertat, dar ne-au și vândut, asuprinzându-ne în teritoriul ocupat; și având în vedere că și în lîmp de pace jidani nu știu pe unde să mai dea parole, ca să scape de armată, să se scufundă prin legătură cu jidoni de serviciul militar în țara românească, în schimbul unei taxe, de unde vor ieși alte miliarde așaual de pe spinarea jidilor, pe care și ei nu le iau de aturea, de căt de pe spinarea Românilor.

Iată numai două mijloace, prin cari Statul își poate îndrepta finanțele. Și dacă mai adaugi confiscarea averilor acelora cari au prădat avutul Statului până acumă, și întronarea cinstel în gospodăria avuților publici, vezi limpede că ne putem lipsi de împrumuturile străne după cari umbără partidele jidovite.

Ca să se facă lucrurile acestea nici nu este numai de căt nevoie ca un guvern să fie ant-semit. Este destul să fie românesc. Dar pentru că de la război încoace n'am avut nici un guvern românesc, L. A. N. C., are menirea și datoria să pregătască venirea unui astfel de guvern.

Dr. H. Vasiliu

O L T. U. L.

1916—1917

Cu postă barbară, nebună
Din maluri mereu își mănuști,
Sîn urlet grozav de furtună
Te săbați în vîrtejuri adânci —
Vrând parcă să dărâmi pământul
Si munjii de granit bâtrâni,
Săpând cu furie mormântul
Dușmanilor cruci și păgâni.

Nu-ți pasă de asprele vînturi
Ce apa și-o tulbură greu,
Nu-ți pasă de tristele cânturi
Ce moarteal le îngânde mereu —
Nu-ți pasă de zârile-arânde
De nemii și unguri și râi
Ce rup ca niște fiare flamânde
Din carne copiilor tăi.

Nu-ți pasă de Wilhelm-Atila
Ce aine îngâmfat și obraznic
Nu-ți pasă că stânsă-i ari mila
Si vermei din crani fac praznic —
Nu-ți pasă că săngele curge
Bogat din holar în hotar
Că tunul, din inimă și smulge
Durerea, în clopot barbar.

Ci mergi înainte, la vale,
Dușmanii cu foc blestemând
Căci grele-s blestemele tale
Vai Oltule, Olt sângerând —
Te sbuciuni de-o viață întreagă
Să-i poși da durerii de urmă,
Dar lanțuri grozave te leagă
De-amurul ce viața și-o curmă.

Si mâine, când durerea și-i frângă
Prin sunete surde de fer,
Vei râde prin valuri de sângue
Privind muljumi către cer —
Vei râde, cu râs de furtună
Ce ură prin nourii grei,
Că glia-ți tubită străbundă
E leagăn de vulturi și smei.

Nespusă, nespusă durere
In lard, de-un timp ne-ai adus!
Prea plin ni-i paharul cu fiere
Prea strâns ni-i amarul pe fus —

Prea lung ni-i calvarul; și chinul
Loc, nu mai are în tine
Revârsă-ți odată veninul
Să fie iar larguri senine.

Ascultă cum mamele glâng
De dorul copiilor morți,
Cum corbi pe stârvuri se strâng
Râzând de durez ce-o porșă —
Cum jalea, puștie străbate
Departă, la capătul lumii
Si mourtea, cu mâni sângerante
Răstoarnă lăriile hunii.

De când te-ai călcăt flămânenii
Rămasă-i perdit, fără față,
Adună-ți flăcăi și du-ji-i
Să-ți spele grozava ocară —
Să-ți spele cu foc mu dăria
Din păruri de aur, blai,
Ducându-ți căntând bucuria
Prin munți, prin păduri și pe plai.

Adună-ți mânia de ape
Si începeți prăpădul păgân,
Un dușman, cu viață, nu scape
Din greul și groaznicu-ți săn —
Ci îngroapă-i sub cer fără stele
In rodnicu-ți, dulce ogor,
Prin sângie, prin cănt de ghiule
Cătăta, e meritul lor.

O clipă nu sta. — Te pornește
Ca 'n vremi de furtună, șuvi,
Pământul de morți putrezeste
Si săngele fierbe în noi.
La lupă să mergem, la lupă
Nu-i nimeni, puterea să-ți frângă
Când jara în două nici ruptă
Românul nu știe să plângă.

Ci merge 'nainte ca vântul
Cu pieptul zăgaz de otel,
Să-și scape de hoarde pământul
Si frații robiți, de măcel.
Trezese-le Oltule, pleacă,
La Tisa, la Siret și Flămânda,
Dușmanii, pe toți și îneacă
Ca 'n valuri să-ți cante ibânda.

Delafantanele

Din armele contra jidovimiei.**Cultura.**

Omul fără cultură e ca o mașină complectată, condusă de un mecanic neprincipat și a cărei soartă mâine poimâine, e să-și rupă roțile, prin vre un sănț sau să se prăvălească de răpă. E un animal de rând ce vede atâtea lucruri dar nu le pricepe și nu le cunoaște farmecul.

Cultura e cununa de raze divine a omului, ce-i luminează calea și topește în suflet poronile animalești. Cultura ridică valul de ceață și putem privi în zi senină primejdia ce ne amenință.

... Deschideți cărțile și aflați adevarul. Lăsați ușile libere la școli, să între copii sătenilor să afle adevarul.

Faceți din săteanul de azi, un om, ce-i cunoaște datoria și prietenii. Strivăți în inimă lui frica și timiditatea și cădătul pe baze solide conștiința.

Fugiti de falșa cultură, strecurăta la sate și orașe, adusă de neisprăviți și jidovime. Căci:

Flăcăli noștri dela sate, nu-și mai poartă cămașa înfrorâtă și îțarli albi ca zăpada, ci se împoțonează în haine negre, ghete roșii și își strâng gâtul într-o guler.

In maldan nu se mai joacă hora sau sărba, ci alte bazaconii. Cântecele de mahala și galante, socotite la modă, au luat locul frumoaselor cântece din bătrâni.

Fetele, împoțonate cu toate nimicurile modei, au un lux superficial și costisitor, lăsând la o parte frumosul costum național, ce-i șade atât de bine româncel noastre. (Această abateră dela ce-i românesc, se observă mai mult prin părțile Moldovel și Munteniei, unde jidani sunt ca clupercile și vrăjesc mintea săteanului cu mătăsările, ștofele și pamblicările lor.)

Fetele și băieți noștri dela țară, după ce au învățat câteva clase de liceu sau mai și-au ce, începă ură muoca părintească, socotind o rușine, a mai ajuta pe părinții lor.

La sate, nu se mai citește decât romane, reviste de tot felul ce le schimboșează mintea cu neroziile lor. Maimuțăria e pe toate drumurile, căci au început să lăsa vorbele noastre românești de baștină, imită tot felul de cuvinte, ce le schimboșează le pocește, de nu le mai înțelegi. Slavă Domnului că și limba românească are destule cuvinte frumoase și ce bine îșade românului, când și le să intrebunțeze. Maimuțărie e și la port și la obiceiuri, de aceea problema care se iveste în calea învățătorului e cultura poporului, pe bazele ei adevărate.

Poporul nostru e încrezător, primește lesne orice și doritor de a se ridică, de aceea să-i ferim de orice stricăciune în cultură.

Ca țară și națiune, avem și noi o veche cultură populară, de care trebuie să ținem seamă, nelăsând-o în umbră. Prin ea și cu ea să înaintăm pe culmea înaltă a proaspării.

Cultura noastră veche a fost cununia femeilor noastre, de nu-ți dădea nici odată îmblote, de nu-și împoțona trupul cu tot felul de nimicuri ale modei și nu-și arăta genunchii lumeni de pe stradă.

Cuvintă femei noastre, ce-i iubea bărbatul, se ținea de gospodărie și nu-și pierdea vremea văpsindu-și buzele și fardându-și față cu toate nimicurile. Cunstea bărbătilor de nu se înșelau dela ochi și nu umblau pe drumuri, pe la tribunale, pentru cer-

turi, bătăli, divorțuri etc. În cîstea bărbatului care își iubea portul, limba și fața. În înțelepcionea bătrânilor care sfatuia tineretul la orice pas, după cum și în sufletul nostru împodobit cu atâtea calități și virtuți frumoase. Cultura noastră e tot ce-i românesc și lăsat de strămoșii cu atâtă greutate.

Să nu grăbim, să facem un pas așa de mare, lăsând să se prăpădească ce-i românesc.

... Deschideți cărțile și aflați adevarul. Nu vă omorâți zilele în praful unei cărți preluate și roase de soare și nu vă mulțumiți cu ce brumă astă învățat la școală. Cercetați bibliotecile și din economiile zilnice cumpărăți-vă cărți.

Învățători! Luptați din răsputeri ca să aveți în sat o bibliotecă instructivă și educativă pentru săteni. Odată avută, nu vă mărginiți să defilați numai pe dinainte că deșteptăți în sufletul sătenilor dragostea pentru citit. Vine iarna cu nopțile lungi și strângeți la școală săteni, povestindu-le căndu-le și dându-le cărți pentru cetit.

Iar voi invățătorii, cercetați cărțile din toate domenii științei. Făți din cunoștințele tale o armă de luptă contra falșei culturi și nimicurilor zilnice. Iar voi elevi de pretutindenea strângăți cu drag rândurile în jurul cărții, înarmându-vă minte, ca mâine în fața marelor evenimente neprevăzute să fiți pregătiți. Nu titlurile academice să ne fie scopul ci cunoștințele și felul de cum trebuie să ne folosim de ele în societate.

Forma deghizată a falșei culturi, se topește ca ceară la căldură, în fața adevăratei culturi iar omul alătură de dansa devine adevăratul rege atot ce a creat Dumnezeu, stăpân pe sine însuși. ... și atunci luminat la minte, cunoșcând adevăratul, când vel auzi limba pocită a jidovului cu milădieri de șarpe, te vel îngrozi și-l vel ocoli ca de teama unei satane.

Iar când veli priți palate mari fulgerând văzduhul, prăvăli, magazii îmbăcisite de mărfuri, fabrici fumegând văzduhul, stăpâname și conduse de jidani vel înțelege crudul adevărat că toate aceste sunt făcute din munca și sudioarea noastră. **Gheorghe Atanasiu**
Timișoara

Serbare poporală!

Societatea corului bisericesc din loc, a înzintat în scara zilei de 26 XII 1928, (a doua zi de Crăciun) o serbare frumoasă religioasă morală. Programul a fost alcătuit din piese morale, cântece patriotice și frumoase colinde sătmărești. Dintre diletanți se remarcă reușitul debut al tinerilor: Micoara, Bugariu, Bogdan, Nicu iar dintr-o fetiță: V. Drăgan, Ciucuriță, Gabor.

Venitul a fost destinat Sf. biserici din loc. Inițiatorul și aranjatorul acestei serbări religioase a fost harnicul Părintele Livius I. Turcu, care și pe această cale caută a propagă moralitatea, cultura, și sentimentul religios printre poporul săi. Locuitorii acestei comuni educ cele mai vii mulțumiri Părintelui lor sufletește pentru frumoasele învățături căștigate cu ocazia acestei serbări. Pă. I. Turcu este unul dintre cei mai aprigii iupători ai religiunii creștine, răspândind prin toate mijloacele ce-istau la îndemnățirea Domnului; Pă. Turcu a dat dovadă de mai multe ori că este demn și vrednic de a sta alături, și a ocupa un loc de cinste printre răspânditorii cuvântului Lui Hristos. Să-mântă aruncată de dânsul a adus roadele frumoase, în comuna unde păstorește nu există nici un baptist, nici un sectar.

Mândri și fericiti zunt credincioșii, pe care li păstrează vrednicădile ostaș al Domului Hristos!

Vărdăia de Mureș la 1/I. 1929.
„Nelli”

Și zâmbete și flori...

... și zâmbete și flori și toate din belșug să aducă nou an...

Sunt cuvintele de rugă a omului ce păstrează în suflet o credință de bine pentru nou an și dulce amintire din anul trecut. An lăsat în rândul anilor, cu bilanțul încheiat îl părăsim în zâmbete de mulțumire, înciocnile de pa-hare și urări de bine.

In zarea întunecoasă bătrânuș an se pierde, ducând cu sine speranțe împlinite, bucurii împărtășate și planuri făurite. Se duce lăsând în loc, alte gânduri, alte speranțe și alte așteptări bucurii.

C' o sete de muribunzi îmbrățișăm nou an iar la masa veselă făurim noi planuri, însăgh-băm alte socotei.

Pe hârtia chinuită se nasc cifre ce'n mulțesc, se nasc planuri ce vor învia... se scriu gânduri ce vor răscolii o lume.. și toate acestea sunt însighebate din puterea fără margini! Credința.

Și în preajma anu'ui nouă, când plăsăm planuri, când din condeiu și gânduri ne făurim dorințe să ne uităm în jos, jos de tot, undeva unde razele soarelui pătrund sfioase, la lumea ce nu plăsmuește nimic, ce nu găndește la nimic, decât la ziua de mâine.

Femei lipsite de brațul bărbătesc, răscoleș doroul drumurilor după bucată de pâine. În scunda lor căsuță fierbe, spălă, își rup mălnile, aleargă se frâmantă, numai pentru alții și pentru un codru de pâine. Și pe când în seara zilei își numără puținul ei căștig, după o zi de muncă, vântul aduce aderi de șoapte de pe morțănumul aceluia, căzut în grele lupte.

Copii cu umeri slabii și fețe ofelite, pierduți pe uliți strâmtre și case întunecoase ce cu glas stins își cântă amarul vieții, ne aduc aminte de acei orfani, ce luptă cu cărcăcia și rumeg pâinea mulată în lacrami. ... Copii cu umeri slabii și fețe ofelite, pierduți pe uliți strâmtre și case întunecoase ce cu glas stins își cântă amarul vieții, ne aduc aminte de acei orfani, ce luptă cu cărcăcia și rumeg pâinea mulată în lacrami.

Și oameni fără sprinț, muncind din greu, dar fără spor, ce-i suge fără milă jidani-lipitoare. „Să colindăți o clipă înțuturile cu jidani, vă veți cuturea de groază! Ați văzut o tiradă măncată de omizi? Ei bine aşa sunt aceste înțuturi.

... și în multe noastre gânduri pentru nou an să lăsăm loc și gândul de ajutor pentru acești fără noroc.

Intrând în coliba săracului, întinzând o mână de ajutor femeiei fără sprinț și ocrotind după puteri orfanii, facem o faptă creștinească. Însemnată de Cel de Sus pe răbojul veșniciei.

Și din multe alte învățămintă să forțăm și deviza: „Nici un ac dela jidan” ca să ne aducă anul nou: și zâmbete și flori și toate din belșug, din col bă la patat.

Rugăm achitați abonamentul!

Sloim dipotat

Sloim negustorul din colț,
Făcea cu sdrențe negoț.
Intr-o zi se socotă,
Către Rîca lui gră:
Draghe Balabușă Rîche!
Cu negoț nu faci nimică.
Sdrențe scump, muncim dijaba
Nu-l gh șeft, nu merge treaba
Ști draghe ci oi ghindit?
Ca fi la noi nimicit?
Să nu muncim pi nimică!
Io'ncep face politice!
Tu ști, io diștepă băbat
Și fi bun di dipotat.
Gomili prost, io ști minți,
Și pi lista m'or primi.
Uua dija trebe știm
Ca nu cumva să greșim
Să întreb pe oare care,
Ce partid e azi mai tare?
Io cu acela trebe merg,
Să fi sigur că m'aleg.

Alegerea noului comitet școlar al liceului „Moise-Micoară”

Duminică 2 Decembrie a avut loc întrunirea părinților convocată în sala festivă a liceului pentru alegerea unui nou comitet școlar pe termen de 4 ani.

Din „Raportul general” citit de Dr. președinte al comitetului Ascaniu Crișan desprindem următoarele realizări ce s-au înșăptuit de către comitetul școlar în cursul alor 6 ani dela înființarea sa.

In primul rând s'a renovat clădirea monumentală a liceului care ajunsese într-o stare lamentabilă.

S'a înființat un internat școlar, cu personalul de serviciu plătit de stat.

Acest interuat care numără în prezent 60 de elevi și e adăpostit în clădirea liceului are absolut nevoie de o clădire proprie ce se va înălța pe terenul liber din fața școalei. Sa creat în acest scop și un fond care la sfârșitul anului 1927 se ridică la suma de 1350.000 lei. La înființarea acestui fond a contribuit în largă măsură neuitatul prefect I. Georgescu care a stăruit pe largă comunele din județ ca să prevadă sume anumite pentru acest scop și a strâns astfel suma de 958-457 lei.

Priu sprijinul comitetului școlar. Asociația profesorilor secundari dispune astăzi de un teren propriu de tenis, realizat și prin destinația D-lui prof. Vintilă Popescu. Educația sportivă a elevilor este astfel încurajată deopotrivă cu instrucția lor intelectuală.

In sfârșit s'a înființat un fond de rezervă care a ajuns la suma de 422833 lei, menit să înlesnească în bunătățiri mari reclamate de clădirea școală, pentru care nu sunt suficiente sume destinate în acest scop în bugetele anuale.

Sau ajutat deasemenea elevii sălii săraci, cumpărându-li se cărți, îmbrăcăminte sau plătindu-li se burse de întreținere.

Se procedează la alegerea membrilor dintre părinții elevilor și sunt aleși Domnit: Alex. Stoenescu, Augustin Gîță, Trimbăton Traian, Berzovan Ioan, iar Dr. Ilie Papp este ales censor.

Se va mai proceda la alegerea a doi membri și a unui censor din partea corpului profesoral al liceului conform prevederilor regulamentului.

Ed. I. Găvenescu,

Sat atacat de lupi.

Comuna Lona, din apropierea Clujului, a fost atacată, în săptămâna trecută, de o hață de 45 lupi. În putea nopti, locuitorul I. Mureșan a dat de veste că la staușul oilor sale s-au abătut cățiva lupi. Desch zând ușa, și voind să ieșe în curte, a fost apucat de un lup și sfâșiat în bucăți. La semnalul dat de membrii familiei lui Mureșan, s-au trezit toți locuitorii comunei și cu furci și cu topoare au reușit să alunge lupii. Au dispărut zece de animale, în special, oi.

Imprumut pentru orașul Arad.

Consiliul orașului Arad va începe în curând tratative pentru obținerea unui împrumut de 200 milioane Lei. O parte din împrumut se va utiliza pentru rezolvarea chestrunei circulației, construindu-se liniile de tramvai electric pe străzile principale ale orașului, iar pe cele secundare circulația rămânând să se facă și pe mal de departe numai cu autobuse.

Rugăm achitați abonamentul!

Stere — Zipsein

Am amintit că „blocul deputaților basarabeni” îl va da mult de lucru guvernului, care, se pare, va trebui să se descotorosească mai curând ori mai târziu de trădătorul Stere. În a ceastă privință avem deplină încredere în dñ I. Manu.

La o adunare a „blocului” Stere a zis între altele:

— Eu de când am fost profesor în Rusia ţărăștă am învățat să lupt împotriva autocratiei. Și voi lupta contra ei chiar când îmbracă forme democratice; Nu înțeleg ca guvernul să nu țele seamă de voîntă noastră, care reprezintă ideologia basarabeană.

La care cetățeanul tig Zipsein să simtă autorizat să adauge:

— Somez pe d. C. Stere să nu se lasă influențat și să persiste în această atitudine. Noi trebuie să respectăm ideologia rusească pe care continuăm a o iubi și trebuie să fim credincioși idealului nostru basarabean...

Iată cum înțeleg trădătorii și jădălli unitatea țării noastre scumpel!

Cum se poate totuși ca acești pot să fie colaboratori, prieteni guvernului și membri ai partidului național-țărănesc?

Credem că-i o greșală și că în curând se va purifica partidul naț. țăr. de astfel de elemente și va deveni în adevăr și național și țărănesc!

Deputatul Păstiner socialist jădan aleș în Bucovina pe lista guvernului, între altele, cere în parlament o protecție deosebită pentru minorități și muncitori. Acuză apoi țara că în urma convenției cu Polonia pretenția noastră și aliațul nostru s'ncer contra bolșevicilor, adăgându-se înă o cruce la convenția militară, s'a făcut o mare greșală și afirmă că toate convențiile defenzive — de apărare, duc la ofenșivă atac; deci contra afirmațiilor tuturor politicianilor noștri acel perciunat minte că noi, țara noastră nu are intenții pacifice și că se pregătește de război, de atac.

Așa-i când îaș, ba chiar ajungi păduchele să ajurgă pe vârful capului.

Herbert Hoover.

Noul președinte al Statelor-Unite cu ocazia unei unui discurs a zis și următoarele:

Esența democrației americane — sunte d. Hoover — este respectul față de calitatele și virtuile altora: dorința de a fi folositor societății, în orice împrejurare și progresul în vidului care va activa și alimenta progresul societății.

„Increderea, curajul, îndrăzneala, vedurile largi și simțul de răspundere sunt absolut necesar omului politic, dar măsura valorei sale o dă omul politic numai prin rezultatul faptelor sale. De acea, un adevărat om politic nu promite, ci realizează; nu formulează și nu aștează dorințe și pasiuni, ci construiește mereu, atât căt poate, după împrjurări”.

Iată câteva observații și opinii, care ar pune pe gânduri pe politicianii noștri și în deosebi, pe partizanii democrației internaționale.

Vajăe vântul.

Vajăe vântul pe-află cumpălit
Ningezi noarte, tot câmpu-i albit.
Scunda căsioară cu ngăștii pereți
Stă troenită de tot sub nămești.
Lângă căminul puștiu fără foc,
Mama, copii lipiți de noroc.
Vineți la față de vânt și de ger,
Plâng înăptându-și privirea spre cer.
Pâine-o fărâmă n'au nici de gustat!
Apa pe vatră ușor le-a irghesat.
Cel mic bolnav e, sărmanul, de ieri,
Luptă pe pat cu ale morții dureri.
„Mamă”, el găsește de un tremur cuprins
Mama îi pieptă-i odorul și-a strâns..
Geaba ea și strângă, în brațele-i reci,
Pruncul înăptea, adorme pe veci.
Voi ce la vatră încălzită ședesei,
Fără să vă pese de vânt și nămești,
Fie vă milă de cei cari mor
larna de frig, prin bordelelor lor.

Se zice:

Că domnișorul Ițic M. Edelstein (pe românește plătră prețoasă-nobă) a dat foc prăvăliei după ce s'au asigurase la un milion lei și după ce dusese toată marfa în altă parte, lăsând cutile goale, dar... nerorocul său stâns focul și au pus mâna pe răufăcătorul de încărcător, care era înșușit M. Șu, d-șo-ul Edelstein.

Ce păcate, ce năcaz, a căzut vină pe vinovat și a fost dat deocamdată în grija poliției.

Că în Rusia țărăni vinovați de ceva, în cele mai multe cazuri natural și numai bănuți de unele ilegalități se pedepsesc cu bătaie.

Au ajuns să zăcă mai rău decât pe timpul țărănimului, căci în ultima vreme nu se mai bătea nici cel mai mare criminal în Rusia, bă din contră dacă se dovedea că vre'o autoritate: jandarm, polițist, sau funcționar superior a bătut pe cineva a fost aspru pedepsit.

Că în Franță, țara nobilei și genoasei națiuni franceze, s'a votat o lege conform, căreia nici un parlamentar nu poate face parte din nici un consiliu de administrație a societăților anonime și băncilor.

Ei, het, iată o lege, care ar fi bună întreusă și la noi, să apoi să vezi cum nu s'ar mai îmbulzi să candideze de deputați cel cu musca pe căciulă.

Că în America bântue grozav de puternică gripă — influenza — spaniolă care a secerat și la noi după război mai multe vieți, decât întreg războiul. S'au bolnavit până acum peste 4 milioane de oameni și au murit deja multe sute de mii.

De această gripă nu va fi cruxănic Europa ba se spune că în Germania se înbolnăvesc deja cu grămadă și sigur că va veni și pela noi!

Nu știu ce scop are bunul D-zeu cu astăzi de boli. De mare foios ar fi dacă ar duce cu sine pe toți netrebnici în focul Gheenel.

Că pe timpul campaniei electorale, pe linia Chișineu-Tighina s'au văzut circulând 3 vagoane ministeriale, de cari s'au servit d-nii Stere Halippa în decursul propagandei. Ai naibii Starosterele cu ori ce preț vrea să fie, sau cel puțin să apară ca ministru.

Că în Ungaria se pregătește terenul ca atunci când chrestia restaurării monarhiei va fi actuală, se fie proclamat de rege contele Stefán Bethlen actualul ministru președinte al țării.

Că toți deputații și senatorii parlamentari au trebuit să-șe dea demisia în alb. Aceasta, pentru că d. Manu, la caz de nevoie, să poată avea, în mod forțat, o majoritate guvernamentală. Gestul acesta semănă mai mult a fascism, decât a democrație, căci unde este democrația, când iei parlamentarul, mandatar al voinei poporului, libertatea opiniei individuale?

Că în Germania a fost pârgărit al 58-lea cimitir jidovesc. Bicăi nemți nu și în pământ nu-l pot suferi pe perciună, iar „ai noștri” sunt nepăsători recl, pupându-se zilnic cu el în bot.

Că pe străzile Clujului au fost găsiți 2 oameni îrghetași, un vizitator de 62 ani și o beată femeie din comuna vecină Măcicaș mamă a 9 copii. S'a constatat că femeea nu era îmbrăcată de iarnă!

Adeca-i iată iubilișii cetățenii că moare de frig o mamă alor 9 copii. Cu ce vă de ea să se îmbrace dacă trebuie să îmbrace și copilașii ei.

Autoritățile ar face bine să constate că și cei 9 copii sunt săraci și îmbrăcați și că și ei sărmanii vor muri de frig cu deosebire acum după pierderele mamei lor, dacă nu le vor veni înămările bune în ajutor!

Că pagubele cauzate prin erupția vulcanului Etna ar fi de peste 1 1/2 miliard lei. Mult, foarte mult pentru frați italieni.

Informații.

In urma unui schimb de cuvinte ce a avut loc într-o ședință a Senatului d. general Moșoiu a provocat la duel pe senatorul maghiar Iosif. Șandor. Incidentul este că se poate de interesant, știindu-se că d. gen. Moșoiu are aproape 200 kg: iar d. Șandor peste 70 ani.

De altfel nu ne putem închipui cum a îndrăsnit d. Șandor să-l ofenzeze pe eroicul nostru general, care a intrat triumfător cu armata română în Budapesta, adresându-i în parlamentul român, cuvântul de „mincinos”!

Vom reveni.

Despre urcarea impozitelor, care apăsă greu în prima linie asupra bieților: agricultori și funcționari, vom scrie în No. viitor.

Deocamdată amintim numai atât, că se speră, — fiindcă se promisese — reducerea dărilor agricole și îmbunătățirea îfurilor funcționarilor, când colo se întâmplă tocmai contrarul.

Dacă da! este ușor să promiți, dar greu să împliniști promisiunea. Nu vorbe, ci fapte ne trebuie noauă. Nu avem nevoie de amăjiri, ci să ni se spue adevărul în față!

Inainte ca guvernul să vine cu noua reformă administrativă în parlament, se va supune corpurilor legiuitorare un proiect de lege, prin care se vor disolva toate consiliile județene și comunale până la noi alegeri. Această lege va fi votată imediat după terminarea discuției la mesaj.

D. Ștefan Ciceo-Pop optând pentru locul dela Cameră, fiind ales președinte al ei, urmează că în județul Arad se vor ține alegeri parțiale pentru un loc în Senat.

Regele George al Angliei trăiește ultimele zile ale vieții sale Medicile au pierdut orice speranță.

Livrarea imprimatelor pe anul 1929 pentru orașul Arad.

La licitație ținută în 29 Dec. 1928, dintr-7 oferte fiind a tipografiei diecezane cea mai avantajoasă, cu livrarea a fost încredințată numai Tipografia Diecezană.

In Chișineu la înmormântarea unui tovarăș s'au adunat vreo 4000 muncitori cu drapel roșii și au cântat cântece internaționale.

Ei bine unde suntem? In Rusia ori în Basarabia românească?

Ce să însemneze nepăsarea autorităților?

PRIMĂRIA

Municipiului Arad.

Publicații.

Se aduce la cunoștință generală, că pentru darea în întreprindere a lucrărilor de reparare și reconstruire a trotuarelor de asphalt existente pe teritoriul orașului Arad, în ziua de 13 Martie 1929, ora 10 a. m. se va ține licitație publică cu oferte închise și sigilate în biroul Serviciului economic (Primăria, etaj Camera Nr. 104) în conformitate cu art. 72 și următorii din Legea asupra contabilității publice.

Caletul de sarcini se poate vedea la Serviciul economic în orele de serviciu.

Arad, la 28 Decembrie 1928.
No. 39 580 | 1928.

Fiecare român și creștin își va procura haină la

Frații PĂTEANU

Arad B-dul Regine Maria No. 9
cea mai ieftină croitorie bărbătească confectioneză costume neînțrecut de elegante, din cele mai bune stofe din țară și engleză.

Prima croitorie bărbătească militară și civilă
A. K. ss și fiul succesor

Scheer și Mayer croitorii
Arad, Bulevardul Reg. Ferd. No. 3
execuță comenzi prompt din stofele cele mai bune confectioneză elegante
Prețuri moderate. Cereți prospecțe pentru haine militare (și schimbă).

Baia „Simai”
bazinul de naf pentru dame și domni deschis Luni, Joi și Dumineca dela ora 4—8 d. m.

CREMA DE FATA „MARGIT”
De vânzare pretutindeni

In interesul D-voastră cercetați croitoria de domni Coroban Ștefan Str. Ion RUSU ȘIRIANU Nr. 2 unde să confectioneză cele mai elegante haine după ultima modă. Clic se pregătesc și uniformele funcționarilor C. F. R.

Reclama este sufletul comerciului

Croitoria modernă TATU LAZAR Arad, Str. Col. Paulian No.

Aici se confectioneză cele mai ELEGANTE HAINE pentru DOMNI, după ultima modă. Cercetați și Vă veți convinge.

Prețuri foarte moderate!

Schimbașilor Atenție!!

Consortul furnizător a Căilor ferate cu numele:

LAZAR TATU, Arad, Str. Col. Paulian No. 11.

VASILIE IVAN, Arad, Str. Em. nescu No. 26

NICOLAE JOSIF Arad, Str. Românilor confectioneză un formele regulamentare garantat și cu prețul cel mai mic.

